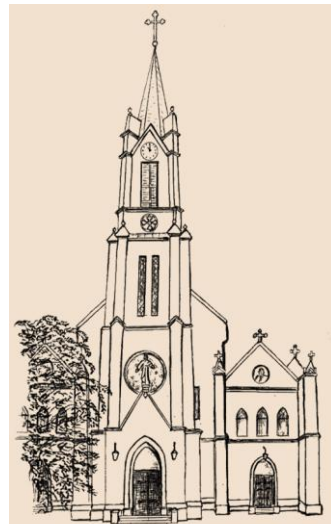

Főplébániai Hírlevél

Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia lapja
2026. Június 07, ÚRNAPJA
Útravaló a nyárra

Aki eszi az én testemet, és issza az én véremet, annak örök élete van, és én feltámasztom őt az utolsó napon.

Az Úrnapi evangéliumban (Jn 6,51–58) négyszer hangzik el Jézus ajkáról: **aki eszi ezt a kenyeret!** Igen, aki már volt elsőáldozó, akinek tiszta szíve-lelke (vagyis nincs meg nem gyónt halálos bűne), aki megtartotta az egy órás szentségi böjtöt, és aki vágyik az Úr Jézussal való találkozásra. De nem mindenki járulhat szentáldozáshoz. Mi a helyzet például azokkal, akik szentségi házasság nélkül élnek együtt? Igen, ők csak ún. lelki áldozásban részesülhetnek. Szemlélhetik a Szentostyát az Úrfelmutatáskor a misében, és a szentségimádási alkalmakkor. Ha megfelelek a feltételeknek, a szentmise imádságai segítenek ráhangolódni, ünneplőbe öltöztetni a lelkemet. Vágyva vágytam rá, hogy ezt vacsorát elkölthessem veletek, mondja az utolsó vacsorán Jézus. Mi pedig vágyva vágyunk a vele való személyes találkozásra a szentáldozásban.

Jézus adja önmagát: vegyétek és egyétek. A szentáldozáskor nem elveszük, megvesszük az Eukarisztiát, hanem kapjuk Jézustól. Az áldozattó szavára: Krisztus teste! - Minden alkalommal válaszoljuk: Ámen! Vagyis úgy hiszem, úgy van! Nem visszük el magunkkal, hanem ott helyben magunkhoz vesszük, megesszük, lenyeljük. Lelki erősítő, lelki táplálék, lelki gyógyszer. Komoly átéléssel, komoly testtartással. Akár állva történik, akár térdelve. Lehet nyelvre, vagy kézbe. Ha kézbe, akkor sem elveszük, hanem kapjuk. Kesztyűs kézbe ezért nem lehetséges. A Szentáldozáskor mindenki egyforma, kicsi és felnőtt, férfi és nő. Csak a beteget, tolókocsisokat, bittal jövőket kell előre

engedni, segíteni. Aki nem tud áldozni, a padban, a helyén marad, és rátekin, ránéz a Szentostyára, lelki áldozásként kéri az Urat: Mire gondoljon? Pont a szentáldozás előtti imára, a római százados szolgája a távolból is gyógyulást nyert, a százados nagy hitéért. Ezért imádkozhatja ő is bizalommal: Uram, nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj, hanem csak egy szóval mondd, és meggyógyul az én lelkem!

Szent Ágoston püspök tanítja:

„Oltáriszentség! Ez a mi mindennapi Kenyerünk”. Vegyed naponként, hogy naponként használjon neked! Élj úgy, hogy méltó légy naponta befogadni Őt!”

Uram, Jézus, hálát adok, hogy tanítottál. Szavaid kísérik végig napomat, alakítsák életemet! Hálát adok, hogy a Te odaadásodhoz, áldozatodhoz kapcsolhattam jó szándékaimat, minden gondomat is. Hálát adok, hogy a szentáldozás által bennem élsz, és általam másokhoz is el akarsz jutni. Szentségi jelenléted tegyen teljesen hasonlónvá Hozzád. Ámen.

Ha Fóton esik, majd Bodajkon jólesik!

Amit a tavaszi eső elmosott, azt az őszi jókedv meghozza: így készülünk a szeptemberi áthelyezett plébániai közösségi napra

Vannak helyzetek, amikor a természet közbeszól, és az ember hiába tervez gondosan, az égiek másként döntenek. Eredetileg óriási izgalommal és lelkesedéssel készültünk a fóti plébániai közösségi napunkra, ám az időjárás-előrejelzések egész napos hideg, szeles és esős időt jósoltak. Mivel ezek a borús jóslatok sajnos maradéktalanul be is igazolódtak, a rendezvényt kénytelenek voltunk elhalasztani, hogy senkinek se kelljen dideregve töltenie ezt a szépek szánt ünnepet. Bánkódásra azonban semmi okunk nincsen, hiszen a rengeteg befektetett munka és a gondosan összeállított program egyáltalán nem vész el. A közösségi napot egyszerűen áthelyezzük, így szeptember első szombatján, Bodajkon fogjuk bepótolni mindazt az élményt, amit a tavaszi viharok elmostak. A lejutás megkönnyítése érdekében külön busszal is számolhattok a plébániától!

A rendezvény elsődleges célja továbbra is változatlan maradt, hiszen egy olyan napot szeretnénk együtt tölteni, ahol minden korosztály megtalálja a számára legkedvesebb és leghasznosabb elfoglaltságot. Ezért ebben a cikkben keverni fogom a feltételes módot és a jövőbe mutató terveket, utalva arra, hogy ezek továbbra is a programlistánkon vannak.

A programot egy közös, lelki ráhangolódással indítjuk. Kora délelőtti szentmisével nyitjuk meg az eseményt (amelyen eredetileg Sebők Sándor atya mondta volna a szentbeszédet). A mise után a közösség több felé bomlik, hogy mindenki a saját érdeklődésének és korának megfelelő programokon vehessen részt.

A sportolni vágyókat és az örökmozgókat az iskola pályáján vártuk volna izgalmas focimérkőzésekre, míg a röplabda szerelmesei rögtön két pályán is próbára teheték volna az ügyességüket. A terveink szerint eközben az idősebb generáció tagjait Sándor atya kíséri el egy exkluzív és tartalmas körbevezetésre a templomban, illetve az

altemplomban, majd egy speciális, kímélő gerinctornán vehetnek részt – az eredeti tervek szerint. Ennek a foglalkozásnak a különlegessége, hogy a résztvevők olyan egyszerű és hatékony gyakorlatokat sajátíthatnak el, amelyeket később otthon, egyedül is teljesen biztonságosan végezhetnek az egészségük megőrzése érdekében. Természetesen a legkisebbekről sem feledkeztünk meg, így a kisgyermekes családokat és a baba-mamás párosokat egy vidám, zenés ringató foglalkozás várja a délelőtti folyamán, az új helyszínen is.

Amikor a sok színes programban mindenki kellőképpen megéhezett, közös asztalhoz ülünk. Az ebédhez egy rendkívül ízletes, helyben főzött egytálételrel készülünk a teljes közösség számára. A menü megtervezésekor különös figyelmet fordítottunk arra, hogy az ételallergiával vagy intoleranciával küzdő testvéreink is biztonságosan és jóízűen fogyaszthassanak az ebédből, így senkinek sem kell kompromisszumot kötnie. A közös étkezés és a baráti beszélgetések után a fiatalabb korosztály számára is indul egy dedikált templomi körbevezetés.

A délután további részében a hangsúly egyre inkább az elmélyülésre és a kapcsolataink ápolására helyeződik át. A gyermekeket a regnumi animátoraink veszik a szárnyaik alá, akik fáradhatatlan energiával, valamint számtalan különleges és játékos programmal gondoskodnak a szórakoztatásukról. Amíg a kicsik játszanak, a tizenöt évesnél idősebb fiatalok és a felnőttek egy olyan gondolatébresztő előadáson vehetnek részt, amely kifejezetten a közösségi összetartozásunk erősítését helyezi a középpontba. Ezt a tartalmas előadást kiscsoportos beszélgetések követik, ahol a résztvevők megoszthatják egymással a gondolataikat, és az elmélyült párbeszédhez a csoportok akár a helyszínen felállított sátrak nyugalmába is elvonulhatnak.

A tartalmas és sokrétű programsorozatot a késő délutáni órákban, fél négy magasságában egy kötetlen, fórum jellegű beszélgetéssel zárjuk le. Ez a nyílt alkalom kiváló lehetőséget biztosít arra, hogy a hívek közvetlenül is feltegyék kérdéseiket az egyháztanács tagjainak, illetve a plébános atyának. Szabadon lehet érdeklődni a plébániát érintő aktuális ügyekről, a jövőbeli terveinkről és a közösség mindennapi működéséről. Bár Fóton a zord időjárás közbeszólt, mi annál nagyobb szeretettel és lelkesedéssel várjuk, hogy Bodajkon végre együtt lehessünk, és mindezt a programot megvalósítsuk Veletek. Így már most írjátok be a naptáratokba: 2026. szeptember 5: Plébániai közösségi nap Bodajkon! - Forstner Bertalan

Májusi zarándoklat Medjugorjéba, ez első turnus plébániánkról

Minden évben szeretek elmenni a több napos zarándokútra, mert lelkileg, testileg is feltöltődöm. Sajnos a tavalyi évben ki kellett hagynom betegség miatt. Ebben az évben – köszönhetően az orvosaimnak – úgy éreztem, el kell, hogy menjek erre a zarándokútra. Meg kell köszönöm a Jó Istennek és Szűz Máriának a gyógyulásomat. Nagyon sokat imádkoztam hozzájuk, és kértem is az Ő segítségüket.

Nagyon örültem, amikor Zoltán atya megszervezte és hirdette a zarándoklatot.

Kicsit izgultam, vajon bírom-e az utazást.?

Aztán gyorsan el is érkezett az indulás napja.

Korán reggel buszra szálltunk nagy izgalommal. Többszöri pihenés után megérkeztünk Horvátország Diakovár városába. Itt tartotta a napi szentmisét az atya, a gyönyörű Székesegyházban.

Mise után megörökítettünk a Székesegyház szépségét és az előtte lévő teret. Buszra szálltunk és utaztunk tovább Medjugorje felé. Útközben gyönyörködhattuk a magas hegyek, havas csúcsok szépségében; na meg a kanyargós utakéban.

Este érkeztünk a szállásunkra. Vacsora után, fáradtan ágyba zuhantunk.

Következő napi program reggeli után a Krizsevác, a Nagy Kereszt hegyének megmászása volt. Itt van az a keresztút, amelyről sokat hallottam, hogy milyen nehéz, köves, sziklás. Meg is akartam nézni, hogy tényleg ilyen-e. Lassan, imádkozva

minden stációnál megpihentünk és imádkoztunk. Olyan nagy lelki erőt kaptam minden állomáson, hogy vonzott a hegytető; hogy megérinthessem a Keresztet.

Amikor felértem és odaálltam a kereszthez, kicsordult egy könnycsepp a szememből. Nem a fáradságtól, hanem az örömtől, hogy a Jó Isten segített, erőt adott ennek az élménynek a megéléséhez.

Gyönyörű volt a kilátás, sok zarándok, többen mezítláb tették meg az utat. Itt is imádkoztunk, majd elindultunk vissza. Bizony nagyon nehéz volt az út.

Délután részt vettünk a Szent Jakab templomban a rózsafüzéren, majd szentmisén és szentségimádáson. Nagyon sok és különböző országból jövő zarándokkal együtt imádkoztunk. A templomba be sem fértünk, ezért a kinti téren ültünk le, és kivetítőn hallgattuk és láttuk a misét.

Következő nap a Jelenések hegye volt délelőtti program. Ide már nem mentem el, helyette rózsafüzért imádkoztunk a Kék keresztnél. Elmentünk Kocusa és Kravica vízeséshez is.

Majd a következő nap jártunk Mostarban. Átmentünk a híres hídon. Voltunk Tekija Blagaj derviskolostorban is.

Minden délután a Szent Jakab templomba imádkoztunk a rózsafüzért, és misén vettünk részt. Nagy élmény volt az is, hogy minden nap tele volt a hatalmas templom és a körülötte hatalmas tér olyan emberekkel, akik együtt imádkoznak.

Gyorsan eljött a hazaindulás napja. Elkészöntünk a szállásadónktól: nagyon finom ételeket kaptunk: ízvilágra és mennyiségre sem lehetett panasz. Szóval remek volt az ellátás.

Buszra szálltunk és Horvátország felé vettük az irányt. Vepricben álltunk meg, a Lourdes-i Mária kegyhely. Itt tartott szentmisét Zoltán atya. Nagyon szép hely. Én szívesen maradtam volna még egy kicsit; a keresztutat végig jártam volna. Nagyon jól megszervezett zarándokút volt! Ezért köszönetet mondok Zoltán atyának és Erzsébet nővérnek.

Hálás vagyok, mert lelkileg és testileg is sikerült feltöltődnöm.

Sok imádsággal tartozom a Jó Istennek, hogy erőt adott ehhez a gyönyörű zarándokúthoz.

Köszönet a buszvezetőknek is a figyelmességükért és türelmükért. Köszönet a csoport összes tagjának. Jó volt veletek lenni!

Pétevári Éva

Zarándoklat Medjugorjéba

Májusban, 04-től 08-ig buszos zarándoklaton vettünk részt Medjugorjében Zoltán atyával és Erzsébet nővérral, szívünkben hordozva azokat az imaszándékainkat, amelyekkel útra keltünk. Első

napunk az utazással telt; időnként imával, rózsafüzérral gazdagítottuk a Zoltán atya által összeállított imafüzetből. Ezzel kezdtük el a lelki felkészülést a zarándoklatra. Horvátországban,

Diakovárban megálltunk egy hosszabb pihenőre, ahol szentmisén vettünk részt a Szent Péter székesegyházban. Későn este vendéglátóink nagyon finom és bőséges vacsorával vártak bennünket.

Második nap a Krizsevácra, a Nagy Kereszt hegyére mentünk fel, végig imádkozva a keresztút tizennégy állomását, így egy kicsit mi is részesei lehettünk Krisztus szenvedéseinek. A meredek, sziklás hegyre felmenetel fizikailag fárasztó volt, ugyanakkor felemelő is, mert úgy, mint amikor círeai Simon segít vinni a keresztet Jézusnak, mi is segítettük egymást.

A harmadik napon a Jelenések hegyére mentünk fel Szűz Mária szobrához a rózsafűzért végig imádkozva. Jó arra gondolni, hogy nem csak földi, hanem égi édesanyánk is van, aki folyamatosan

közbenjár értünk. A rózsafűzérben, ha hittel imádkozzuk, nagyon nagy erő van, segít életünk terheinek viselésében. Délután a Kravica vízesésekhez kirándultunk. A zuhatagként lehulló víztömegeket nézve arra gondoltam, milyen gyönyörű világot teremtett az Isten.

A negyedik napon Blagajban a derviskolostort néztük meg, ami csodálatos környezetben van egy kicsi faluban. Innen Mostarba mentünk, ahol megnéztük a középkori oszmán belvárost, átsétáltunk az öreg hídon és néhányan felmáztunk a mecset tornyába.

Természetesen mindhárom nap este az estebéd után Medjugorjében a templomnál részt vettünk a rózsafűzér imán, a szentmisén és az azt követő lelki programon, pl. a szentségimádáson. A fordításnak köszönhetően ténylegesen részesei lehettünk a misének. A szentségimádás csodálatos tanúságtételeit is végig tudtuk hallgatni.

Hazautazásunk napján Horvátországban, Vepriben gyönyörű természeti környezetben a Lourdes-i szentélyhez hasonló szabadtéri Szűz Mária kegyhelyen vettünk részt szentmisén.

Köszönöm szépen Zoltán atyának a szervezést, a lelki felkészülést, a sofőröknek a biztonságos közlekedésünket, az Ana Panzió személyzetének a finom ételeket és a nagyon jó szállást.

Számomra ez a záróimádkozás nem csak lelki feltöltődést jelentett, hanem egy új barátság kezdetét is.

Vegyünk részt lelki programokon, imaalkalmakon, záróimádkozásokon, mert segítenek kiszakadni a mindennapokból és feltöltenek energiával.

Faltusné Sánta Kriszta

Tapsvihar

A templom szent hely. Lehetőség az elcsendesedésre, megtisztulásra, Istennel való találkozásra.

Az ének és a zene különleges módjai az imának, az Isten felé fordulásnak. Megfelelő ponton beillesztve, a liturgiában betöltött szerepük nagyon fontos – s mindez elmondható a klasszikus és a könnyűzenéről is. Számomra – s biztos vagyok abban, hogy sokak véleményét tolmácsolom – sokat segítenek az imában, fontos szerepük van a vallásos életben, hisz a hitről, az élet értelméről, a szeretetről szólnak, melyek a legfontosabbak az életünkben. Boldog vagyok, hogy közvetíthetem minden hasonlóan érző hívőtársam köszönetét és háláját a templomunk orgonistájának, a fiatalok gitáros zenekarának, a passiójátékban szerepet vállalóknak, mindenkinek, aki énekes és zenei élménnyel gazdagítja s teszi érezhetőbbé Isten ölelését, vigasztaló érintését és jelenlétét... hogyan is gyerekkórusunkat! Dehogy,

dehogy! Szívünkben őket visszük haza, mindannyiunk lényét betöltő és látható mosollyal. S ugye, ott van Zoltán Atya is! Aki olykor táncot imitáló mozgással, szeretettől átítatott tekintettel pecsétel a kis lapocskákra... és ez ragadós, az egész gyülekezet kincsekkel teli lélekkel hagyja el a templomot és viszi haza, viszi a munkatársainak és a barátainak. Az imák, énekek és a zene által, mindenünket odatehetjük a Jóisten elé, elmondhatjuk mindazt, amit a saját szavainkkal nem tudnánk elmondani – és imára hívhatunk másokat is. Mert a zene kincs, a legszegényebb embert is gazdaggá teszi – s a mi zenészeink „teli kézzel” szórják ránk ezeket a nem forintosítható, értékes kincseket. Önzetlenül árasztják idősekre, kicsikre és nagyokra, hívőkre és útkeresőkre, reménytelenekre és boldogokra.

Apám, amikor zenélni ment, mindig azt mondta: szolgálatba megyek. Igen! A mi zenészeink is szolgálnak, harmóniával és békével töltik meg a misék minden pillanatát és részesei, közvetítői

lelkünk felemelkedésének, s ez semmilyen más élményhez nem hasonlítható: gép nélkül is tudunk repülni, megfagyottan is átmelegítenek minket, és lobogó hitükkel, lelkesedésükkel terelgetik mindannyiunk szívét Krisztusunk felé. Mi már elmondhatjuk, hogy nem csak dísz, de nélkülözhetetlen része istentiszteleteinknek az ő szolgálatuk. S tudjuk jól, hogy ez nem csak úgy magától terem: szakszerű irányítás, fáradtságot nem ismerő tanítás és tanulás, bölcsesség és türelem gyümölcse ez. Alapos énektanulás, rendszeres próbák, önzetlenség és áldozatkészség jellemzi ezt a művészi teljesítményt. Dicséret és mély hála minden közreműködőnek, az üde, csengő hangoknak, a magas színvonalú hangszeres tudásnak, az Urat szolgáló alázatnak, a szeretetből, lelkesedésből és magas fokú szellemiségből fakadó törekvésüknek, hisz olyan páratlan ambícióval dolgoznak, hogy

arról példát vehet minden szakértő és minden laikus. Előadói tehetségük lelkesítő hatású, mindent felülmúló. Fáradozásukat a legszebb, legmegérdemeltebb sikernek, minimum tapsviharnak és vastapsnak kellene kísérni. A templomban nem tapsolunk, de bevallom, én gyakorta némán ütögetem össze a tenyeremet.

A zene, láthatatlan híd az ember és a Mennysorság között, s néhány pillanatra zenészeinknek sikerül láthatóvá tenniük, sőt, olykor még néhány lépést is tehetünk ezen a hídon. S bármit sugalljanak a hétköznapok, a minket körülölelő világ, mi tudjuk, hogy igenis, ez a híd létezik. Köszönet ezért és tapsvihár, vastaps a zenészeinknek, énekeseinknek, a kórusnak, minden éneklő hívőnek és Zoltán atyának.

Az Úr áldása kísérje tevékenységüket és életüket.
Czibak Ilona

„Teréz a barátom” - Gondolatok a belső imáról

Tanúságtétel a májusi „Lépj a vízre!” szentségimádásról

Tizennyolc éve vagyok ennek a közösségnek a tagja. Mégis ez az első alkalom, hogy így, nyilvánosan megszólalok – és megvallom, nem kis bátorságot kívánt. Sokáig lebeszéltem magamat róla. Az elmúlt időszakban ugyanis, a munka, az öt gyerek, az egyetemi feladatok és a lakásfelújítás forgatagában úgy éreztem, én vagyok a közösség legkisebb testvére. Nem azért, mert bárki ezt éreztette volna velem – hanem mert magam láttam, mennyit tudok most beletenni az imaéletembe, a lelki gyakorlatokba. Elég keveset. Aztán mégis feltettem a kezem, hogy elvállalom ezt a témát. Mert van egy barátom – egy 16. században élt szent –, akiről mesélni szeretnék. A neve Avilai Teréz. És igen, komolyan gondolom, hogy a barátom.

A sötét éjszakán át

2014 januárjában kezdtem furcsán érezni magam. Három kisgyermekkel voltam otthon, és hirtelen szorongás, depresszió, majd pánikrohamok kezdték meghatározni a mindennapjaimat. Orvostól orvosig jártam, de a vizsgálatokkal minden rendben volt. Végül terápiába kezdtem – ez volt az első lépés a gyógyulás felé, bár a folyamat korántsem volt könnyű. Eleinte még nehezebb lett.

Ebben az időszakban találtam rá Béli Renátó karmelita szerzetes YouTube-on elérhető katekézissorozatára, amelyben Keresztes Szent János tanítását dolgozta fel a lélek sötét éjszakájáról. Megértettem: a nehézségeket nem lehet megkerülni. Szembe kell nézni velük – a

múltunkkal, a sebeinkkel, önmagunkkal. Szügyig kell belemenni a sárba. De aki átmegy rajta, az a másik oldalon megérkezik valahova.

Egy filmrendező barátom mesélte, hogy Keresztes Szent Jánost a filmes szakmában is tanítják – mert nincs igazi történet sötétség és szenvedés nélkül. A lélek sötét éjszakája nemcsak lelki, hanem emberi igazság.

A belső várkastély

Amikor végre kezdtem jobban lenni, a kezembe került egy könyv, amely már évek óta ott pihent a polcomon: Avilai Teréz *Belső várkastély* című műve. A 2011-es új magyar fordítást olvastam – és valami egészen különleges történet. Nemcsak a szavakat értettem, hanem azt is, amit a sorok között üzent. Úgy éreztem, ismerem ezt az embert. Teréz a lelket gyönyörű, kristálytisztá kastélyhoz hasonlítja, amelynek hét lakása van. Az első három lakásban az alázat, az önismeret és az imádság megkezdése vár ránk – és Teréz határozottan állítja: mély kapcsolat Istennel önismeret nélkül nem lehetséges. A negyedik lakástól a természetfeletti ima világa nyílik meg, az ötödikben a szemlélődés, a hatodikban a lélek mélyebb tisztulása és az Istennel való eljegyzés. A hetedik lakás a teljes egység – a szellemi házasság állapota. Ezt kevesen érik el, de ez ne tartson vissza minket attól, hogy elinduljunk az úton.

Teréz nemcsak misztikus volt, hanem valóságos „rocksztár” volt a maga korában! Olyan felismeréseket fogalmazott meg a lélekről,

amelyeket ma a pszichológia próbál utolérni és igazolni. 1515-ben született, és mégis olyan mélységeket látott, amelyek ma is érvényesek.

Barátság – Istennel és Terézzel

„A belső ima nem egyéb, mint bensőséges barátság Istennel, amennyiben gyakran maradunk négy szemközt Ővele, tudván, hogy szeret bennünket.”

Arra hív, hogy olyan egyszerűen imádkozzunk, ahogyan egy barátságot ápolunk: csendesen, személyesen, jelenléttel. Nem kell hozzá különleges körülmény vagy teljesítmény. Elég, ha amikor elmegy előtted egy mentő, megállsz egy pillanatra, és imádkozol azért, aki benne ül. Ha kétszemes barátod hív, félreteszed a dolgodat,

és rá figyelsz. Ez is jelenlét. Ez is Isten fókusza. Ez a belső ima lényege.

Onnan tudom, mennyire vagyok közel ehhez a kapcsolathoz, hogy mennyire szólok hozzá a Szentírás szavai. Ha élőnek érzem, jó úton járok. Ha csak mondatok, dolgozni kell rajta.

Felismerés

Tavaly egy könyvet olvastam a női archetípusokról – egy amerikai pszichiáter írta. Össze-vissza lapozgattam, megállapítottam, melyik két típus keveréke vagyok, majd az egyik oldalon azt olvastam, hogy erre a konkrét kombinációra a szerző egyetlen példát hoz. Egyetlen egyet: **Avilai Terézt.**

Ekkor értettem meg, miért érzem olyan közelinek őt. Miért lendült fel a kezem, amikor lehetett jelentkezni erre a témára. És miért viseli ötödik gyermekem – a kislányom – második névként a Teréz nevet.

Nem vagyok egyházdoktor, és nem vagyok misztikus sem. Csak egy édesanya vagyok, öt gyermekkel, munka, felújítás és mindennapi rohanás közepén. De Avilai Teréz megtanított arra, hogy a belső ima nem teljesítmény, hanem barátság. Olyan kapcsolat Istennel, amelyhez mindig vissza lehet találni. Talán ezért érzem olyan közel magamhoz őt. És ezért mondhatom ma már egyszerűen: Teréz a barátom.

Kovács-Mihócza Orsi

Bérmálás templomunkban

Általában 2-3 évenként szervezünk bérmálást templomunkban. 2027 tavaszára tervezzük a következő bérmálást.

Kit várunk? Mindenkit, aki a Szentlélek erejével meg szeretne erősödni hitében, döntéseiben.

Alsó korhatár a 2026 decemberig betöltött 14. életév, illetve a minimum 8. osztályos tanuló. Az sem baj, ha még nem voltál elsőáldozó! Felső korhatár nincs, akár 90 éves is jöhet!

A felkészülés menete a következő módon lesz:

2027 elején egy ismerkedő találkozó.

A bérmálkozás előtt egy imaeste, egy gyónási alkalom és egy próba.

14 - 28 évesek részére:

Maga az előkészület egy bentlakásos lelkigyakorlat, Zoltán atya, és már bérmálkozottak vezetésével. Időpontja a tavaszi hosszú hétvége, szünet: Március 12, péntek estétől március 15-e hétfő délig.

28 év felettiak részére:

Ha alkalmas részt vehetsz a bérmálási lelkigyakorlatunkon. De inkább ajánlott egy férfi, vagy női cursillón való részvétel. Ez csütörtök estétől vasárnap estig tart. Például Zoltán atyával szeptember 10-13 között női cursilló. A cursilló kis kurzus, kis felnőtt élmény tanfolyam.

75 év felett könnyített feltételek.

Jelentkezz Zoltán atyánál! –

horvath.zoltan@egekkiralyneja.hu.

Hogy hol lesz a lelkigyakorlat, attól is függ, mennyi jelentkező lesz. Nem kell még tudnod, nem kell még érezned, pont arról szól ez a szentség, hogy a Szentlélek erejét kérjük, hogy tudjunk keresztény módon jól dönteni!

A mostani Hírlevél képei a május 31-i elsőáldozásról valók. 10 gyerek és 2 felnőtt vette először magához az Oltáriszentséget.

Hírek, programok

Péntekenkénti szentségimádás

A péntekenként csendes szentségimádás templomunkban a nyári időszakban szünetel. A nyári szünet előtt az utolsó szentségimádási péntek, június 12, péntek, reggel 8 órától délután 17 óráig.

Jézus Szíve főünnep

Az Úrnapja utáni péntek Jézus Szentséges Szívének főünnep. Az egésznapos szentségimádás után **este 6 órakor lesz ünnepi, orgonás szentmise**, melyet Vargha Miklós Péter atya tart. Reggel nem lesz szentmise. Zoltán atya zarándokokkal Medjugorjéból tart hazafelé ezen a napon.

Mária rádiós mise

Június 21-én a 9 órai szentmisét a Mária Rádió templomunkból közvetíti.

Jelentkezés a Plébánia Napra, szeptember 5, Bodajk!

Máris lehet jelentkezni a plébánia napra.

Két féleképpen, aki saját autóval jön, és aki külön busszal jön. Mind a két esetben 1500 Ft jelképes hozzájárulást kérünk a naphoz, valamint aki tud hozni, attól vagy édes, vagy sós sütemény felajánlást. A külön buszhoz a gyülekező reggel 7.15, a szokott helyről. A busz 16 órakor indul vissza és este 18 előtt érkezik meg.

Napközis tábor gyerekeknek

Június 22-26 között a plébánián. Korlátozott a létszám!

Hittanos nyári tábor

Már csak néhány hely van: Július 20-25. hétfőtől péntekig Magyarhertelenden a Mecsekben!

Templombúcsú

Habár augusztus 22, szombat lenne templomunk védőszentjének ünnepe. A Boldogságos Szűz Mária Királynő emléknapja. A hosszú hétvége a négy napos munkaszünet miatt a rá következő héten tartjuk meg templombúcsúnkat. 27-én csütörtökön este meglepetés koncertet, templomi hangversenyt szeretnénk. Május 28, péntek csendes szentségimádás, és imaóra. Majd 30-án vasárnap a szokásos délelőtti összevont szentmise, 10 órakor, melyre Fábry Kornél püspök atyát hívtuk meg.

Őszi zarándoklat

Igen, lesz szeptember 19-én szombaton egynapos zarándoklat, Ausztriába. Frauenkirchen (Nagyboldogasszony) búcsújáróhely, a Fertő tó mellett. Lorettom búcsújáróhelye, Kismarton, a Fraknoi vár és a Rozália kápolna. Mivel az ár függ a pályázati pénzeztől, jelentkezés majd június 21-től lehetséges.

Miserend változások nyáron

Nálunk nincs nyári miserend. De lelki gyakorlatok, táborok miatt többször felcserélődik a szentmise időpontja: este helyett reggel, vagy reggel helyett este lesz szentmise, de csak hétköznap!

Templomi, plébániai nagyjavítások ebben az évben

Orgona felújítás

Mivel 14 évvel ezelőtt az orgona gyors átadásával nem lett teljesen befejezve, maradtak munkák,. Például a játszóasztalon. Valamint azóta szükséges tisztítás és nagy hangolás is. (Az elmúlt időben többször le is állt az orgona, nem működött.) Költsége 6 millió forint. Így remélhetőleg sok évig alkalmas lesz, akár koncertek megtartására is orgonánk.

Templomi tető javítás:

Sajnos minden évben szükséges a templom tetőzetének javítása, főleg a bádgozás, lefolyók javítása. Ezen a télen több helyen is beázott templomunk. Június 15-e után kezdődik az ez évi felújítás. Körülbelül 2 millió forintra várható a javítási költség.

Harangok javítása

Templomunk 4 harangja közül csak a második nagyságú harang működőképes. Szükséges az elektronika a húzó rendszer teljes cseréje. 1.65 millió forint a várható költsége. Ezt is elindítjuk június közepén. Újból fog szólni az Újpesti Nagyharang!

Plébániai tűz riasztórendszer

A plébánia pincéje eléggé nedves 24 órában megy a páraelszívó. Viszont a riasztó rendszer a sok párától tönkrement, mindig bejelzett, riasztott. Szükséges az érzékelők cseréje füst-pára érzékelőkről hő érzékelőkre. Majdnem félmillió Ft lesz a 12 érzékelő cseréje munkadíjjal együtt.

Pénz a munkákra?

Mivel az elmúlt években nem volt nagyobb munka a templomban, ezt a 4 munkát a spórolt pénzből ki tudjuk fizetni, de akkor le nullázódunk. És ekkora templom nem maradhat tartalék pénz nélkül, mert bármi történet. Ezért a kedves híveket fordulunk! Ki tudna segíteni pénzadományjal? A nagylelkű adományokat előre is köszönjük!

Imádkozz Jézus Szentséges Szívéhez!

- Jézus Szentséges Szíve az isteni szeretetet és a hívek millióinak odaadását jelképezi szerte a világon.
- A Szent Szívhez intézett imák vigasztalást és segítséget keresnek a rendkívüli szükség idején.
- A szívbeli ima felismeri Jézus szívét, és hálát ad Jézus kegyeiért és áldásaiért.
- A nyugalmat és a belső békét a Szent Szívhez intézett imán keresztül lehet elérni, amely lelki menedékként működik.

XIV. Leó pápa:

Jézus szíve minden férfiért és nőért dobog.

Mária elsőként érezte Krisztus szívverését, szűzi méhének csendjében az élet Igéje a kegyelem szívdobbanásaként jelenik meg. Jézus szíve azért dobog az igazakért, hogy kitartóak maradjanak elkötelezettségükben, az igazságtalanokért pedig azért, hogy megváltozzanak és megtalálják a lelki békét.

Jézus Szíve te tudsz mindent,

Jézus Szíve te látsz mindent,

Jézus Szíve te megtehetsz mindent,

Jézus Szíve te gondot viselsz reám,

Jézus Szíve te meghallgatod imám. Amen.

Ó Jézusom, Mária szeplőtelen szívén keresztül, felajánlom neked minden imámat munkámat, örömet és szenvedésemet Szentséges Szíved minden szándékára, az egész világon mindenütt bemutatott vagy bemutatandó szentmiseáldozattal együtt, bűneim jóvátételére, felebarátaim, de különösen Szentatyánk, Leó pápa szándékára. Ámen.

Főplébánia Hírlevél. Az Újpest Egek Királynéja Főplébánia időszaki lapja.

Szerkesztette: Horváth Zoltán plébános - nyelvi lektor: Mátyus Norbert.

Nyomdai munkák: Kucsák nyomda Vác. Megjelent 450 példányban.

A következő lapszám a templombúcsúra, iskolaév kezdetre jelenik meg. Várunk írásokat, nyári beszámolókat. - Kövesd honlapunkon, Facebook oldalunkon a nyári változásokat..